

KAMIENIEĆ (6) *vb impf*

-en- (4), -ęn- (2).

a oraz pierwsze e jasne.

praes 1 sg kamienieję (2). ◇ 3 sg kamienieje (2). ◇ 3 pl kamienieją (2) [*w zapis: -éją* (1)].

Sł stp brak, Cn s.v. kamieję, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Twardnieć, przekształcać się w kamień; lapidescere Mącz, Calep, Cn; trahere duritiam a. figuram lapidis, in pumicem transfigurari Cn (6) : Lapidescō, Kámienieję/ twárdnę yáko kámień. Mącz 184b; które to [źródła] ielli z ikály/ álbo z kámieniá/ wypływać więc mogą/ co zá dżiw/ że rzeczy w nie włożóné kámienieią? Oczko 9; Kámienieie wodá w Lubowli. Oczko [42], [43] [2 r.]; Calep 582a.

Formacje współrdzenne: skamienieć; okamieć, skamieć, zakamieć; pokamionować, ukamionować.

MM